

A Quantitative Study on Determining the Entrepreneurship Tendency of Generation Y

Mehmet Ali Canbolat (Corresponding author)
Department of Management and Organization, Karamanoglu Mehmetbey University
Karaman, Turkey
E-mail: mcanbolat@kmu.edu.tr

Aykut Beduk
Department of Management and Organization, Selcuk University, Konya, Turkey
E-mail: abeduk@selcuk.edu.tr

Abstract

This research, which was planned as a descriptive seeker survey in a cross-sectional type, was carried out with 1000 students selected by stratified sampling method in order to determine the perceptions of entrepreneurial tendency of the students in the axis of the Y generation in Karamanoğlu Mehmetbey University. In the research, 5 questions including demographic information and entrepreneurial tendency scale (28 questions) were applied as data collection form. The data obtained were analyzed by using SPSS23 program for descriptive statistics such as mean, standard deviation, minimum and maximum values, and ANOVA, T test and Correlation analyzes and Bonferroni test was used for further analysis. According to their search findings, the participants received $95,15 \pm 14,06$ (29-129) points from the total of Entrepreneurial Tendency Scale, the total score averages of entrepreneurship tendency scale are not affected by gender, among the sub-dimensions of the entrepreneurship tendency scale in “propensity to take risk” and “tolerance to ambiguity” males have higher average scores than females, undergraduate students have a higher total of entrepreneurial tendency scale and a higher score in the sub-dimension of innovation and it was determined that the marital status variable did not affect the mean scores on the entrepreneurship tendency scale.

In addition, it is also among the findings the mean scores obtained from “need for achievement”, “propensity to take risk” and “tolerance to ambiguity” sub-dimensions are not affected by the education department. As a result, it is determined that the departments studied have an impact on entrepreneurship tendency.

Keywords: Generation Y, Entrepreneurship, Entrepreneurship Tendency, University Students, Karaman.

DOI: 10.7176/JSTR/5-7-08

Y Kuşağının Girişimcilik Eğiliminin Tespitine Yönelik Nicel Bir Araştırma

Özet

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi’nde öğrenim görmekte olan Y kuşağı eksenindeki öğrencilerin girişimcilik eğilimi algılarının belirlenmesi amacıyla kesitsel tipte ve tanımlayıcı olarak planlanan bu araştırma 1000 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmada veri toplama formu olarak demografik bilgileri içeren 5 soru ve girişimcilik eğilimi ölçeği (28 madde) uygulanmıştır. Elde edilen verilerin yorumlanması için SPSS23 programında sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, en küçük-en büyük değerler gibi tanımlayıcı istatistikler ve ANOVA, T testi ve Chronbach Alpha analizleri ile değerlendirilmiş, ileri analiz için Bonferroni testi kullanılmıştır. Araştırma bulgularına göre katılımcıların

Girişimcilik Eğilimi Ölçeği toplamından 95,15±14,06 (29-129 arası) puan aldıkları, girişimcilik eğilimi ölçeğinden alınan toplam puan ortalamalarının cinsiyetten etkilenmediği, girişimcilik eğilimi ölçeği alt boyutlarından “risk almak” ve “belirsizliğe karşı tolerans” boyutlarından erkeklerin kadınlara göre daha yüksek puan ortalamasına sahip olduğu, lisans öğrenimi görmekte olanların girişimcilik eğilimi ölçeği toplamı ve “yenilik” alt boyutundan daha yüksek puan ortalamasına sahip olduğu, medeni durum değişkeninin ise girişimcilik eğilimi ölçeğinden alınan puan ortalamalarını etkilemediği belirlenmiştir. Ayrıca “başarma ihtiyacı”, “risk almak” ve “belirsizliğe karşı tolerans” alt boyutlarından alınan puan ortalamalarının öğrenim görülmekte olan bölümden etkilenmediği elde edilen bulgular arasındadır. Sonuç olarak öğrenim görülen bölümlerin girişimcilik eğilimini etkilediği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Y Kuşağı, Girişimcilik, Girişimcilik Eğilimi, Üniversite Öğrencileri, Karaman.

1. Giriş

Hakkında pek çok araştırmaya konu olan girişimcilik olgusu ülke ekonomilerinin öncülerinden bir tanesi konumundadır. Başarıyla sonuçlanan girişimler yeni girişimcilere ilham vermekte başarısızlıkla sonuçlanan girişimlerin nedenleri ise örnek alınan birer hayat dersine dönüşmektedir. Gerek aileden devralınan (Salik, 2015:37) gerekse eğitim hayatının bir sonucu olarak girişimci olmaya yönelen ya da başarılı girişimlerde bulunan bireylerin ortak özelliklerinin saptanması için yapılan araştırmalar ise net bir kılavuz ortaya koyamamaktadır. Diğer bir ifade ile Steve Jobs, Elon Musk, Bill Gates ya da Acun Ilıcalı olabilmenin anahtarı henüz bulunamamıştır.

Bir bireyin girişimci olabilmesi için ilk olarak bu yönde bir eğiliminin olması gerekmektedir. Dolayısı ile girişimcilik eğilimi; bireyin diğer kariyer olanaklarından farklı olarak çevresinde bulunan olası fırsatları değerlendirmesini sağlayacak bir iş kurma düşüncesi içerisinde olması şeklinde tanımlanabilir (Eyel, 2018:182). Girişimci olma eğilimi, girişimciliğin ilk adımı olarak görülmekle birlikte (L. Özdemir, 2015b) bu adım, endüstriyel düzeyde inovasyon, rekabet ve iş yaratmayı belirleyen bir karardır (Cubico vd., 2010). Yönetim, psikoloji ve sosyoloji bilimlerinin ilgi alanına giren girişimcilik eğilimi, bir ülkenin ekonomik büyümesi ve sosyal refahı ile önemli derede ilişkilidir (Zakarevičius ve Župerka, 2010). İçinde yaşanan çevrenin ihtiyaç ve beklentilerine göre şekillenen girişimcilik eğilimini (Marangoz vd., 2016) etkileyen birçok faktör bulunmakla birlikte genel bir bakış açısı ile (Kartal, 2018:20) bu faktörleri; kişisel özellikler, çevresel faktörler ve demografik faktörler olmak üzere üç ana kategoride toplamak mümkündür (N. Doğan, 2013:60). Bütün bu faktörlerin birleşmesiyle bireyin girişimde bulunması yönünde kararlı ve istekli olma durumunu ifade eden girişimcilik eğilimi (Yüceol, 2018:53) hususunda yaygın olarak araştırılan boyutlar ise risk alma ve yenilikçilik olarak karşımıza çıkmaktadır (L. Özdemir, 2015a).

İş dünyasında dezavantajlı grup olarak görülen eski hükümlülere yönelik M. C. Sonfield ve Barbato (1994) tarafından yürütülen araştırma sonuçlarında eski hükümlülerin işgücü piyasasına katılmalarında güçlük yaşadıkları ve bu sorunun da ancak eski hükümlülerin girişimcilik eğilimlerine sahip olması durumunda kendi işyerlerini açmaları sonucunda çözüme kavuşabileceğini ileri sürmüşlerdir. Keza yapılan araştırmada mahkumların girişimcilik eğilimi düzeyi yüksek seviyede tespit edilmiştir (M. Sonfield vd., 2001). Bir diğer dezavantajlı grup olarak görülen kadın girişimcilerin sorunlarının çözümünde ise ihtiyaç duyulan konularda gerekli olan eğitimler, devlet teşvikleri, girişimcilik yeteneklerinin sosyal olarak tanınması ve ailenin desteği gibi hususlar önemli katkılar sağlayabilecektir (Siddiqui, 2012). Ayrıca Sharma (2013) araştırmasında Hindistan’ daki kadınların erkek egemen bir toplumda yaşamaları sonucunda yeterli eğitim imkânına sahip olmadığı, bürokratik engellerin yaşandığı, üretim maliyetlerinin yüksek olduğu ve özgüven eksikliği gibi konulara dikkat çekmektedir. İtalya gibi bazı ülkelerde kadınların erkeklere nazaran daha çok girişimcilik eğilimine sahip oldukları görülmekte Türkiye’ de ise her ne kadar kadınların başarma isteği erkeklere göre daha yüksek olsa da ailevi, çevresel, sosyal ve kültürel kısıtlardan dolayı kadınların başarma isteği köreltilmekte ve kadın girişimci sayısı istenen düzeyde olamamaktadır (Damar, 2015:89).

İş dünyasında yer alan Y kuşağının cinsiyetlerinin girişimcilik eğilimleri üzerinde etkileri incelediğinde, yetenekleri doğrultusunda zor görevlerin üstesinden gelebilme ve bireysel performanslarını her geçen gün artırmaları yönünde kadınların erkeklere göre daha kararlı oldukları ve eğitim düzeylerinin girişimcilik eğilimleri üzerindeki etkileri incelediğinde ise herhangi bir anlamlı farklılığa ulaşılmadığı tespit edilmiştir (T. Doğan, 2018:80-81). Milenyum kuşağı, gelecekteki kuşak, www kuşağı, dijital kuşak, E kuşağı, echo boomers ya da N kuşağı olarak da literatürde yer bulan bu kuşağın genel kabul görmüş adı Y kuşağı olarak tanımlanmaktadır (Yazıcı, 2019:75). Y Kuşağı kavramı terimi ilk olarak 1993 yılında Ad Age adlı dergide “günün çocukları” başlığında tanımlanmış olup, bu kuşağın kendisinden önce gelen kuşaklardan çok farklı olduğu ifade edilmiştir (Çolak, 2015:9) Teknolojinin kullanımının en yoğun olduğu dönemde dünyaya gelen Y kuşağı, teknolojiyi ve interneti çok erken yaşta tanıyan ilk kuşak

olmuştur (Birinci, 2018:17). Y Kuşağının genel karakteristiğini belirleyen iki temel etken teknoloji ve küreselleşmedir (Çoşkun, 2016:13).

1980-1999 yılları arasında doğan bireylere “Y Kuşağı” ismi verilmekle birlikte yıl bazlı keskin bir çizgi koymak yerine bireyin aidiyet algısı, ortak inanç ve davranışları ile tarihte aynı yerde bulunma değişkenleri kuşak sınıflandırmasında daha belirgin bir rol oynamaktadır (Zeybek Sayın, 2016:25). Bu nedenle belirli bir kuşağı anlamak; değer, beklenti, davranış, algı ve tutumlarını daha iyi yorumlayabilmek için ayrı bir öneme sahiptir (Şahin, 2015:14). Bireylerle günlük etkileşim düzeyleri en yüksek düzeyde olan bu kuşağın üyeleri doğdukları andan itibaren medya ve reklamların etkisinde kalmışlardır (Değirmenci, 2018:9).

Yapılan araştırmalarda; Y kuşağını motive eden unsurlar ile örgütsel bağlılık arasında ve bu bağlılıklar ile de iş tatminleri arasında pozitif bir ilişki olduğu saptanmıştır (Akıncı, 2018:v). Ayrıca bu kuşağın kuşaklar arasında iletişiminin yoğun olmadığı ve duygu paylaşımlarının olmadığı görülmüştür (Birinci, 2018:xii). Eğitim kurumlarının girişimci potansiyeli olan yetenekli kişilerin tespit edilmesinde önemli rol oynayabileceği (Thompson, 1999), yaş itibarı ile çoğunluğu üniversite öğrencisi ya da mezunu olan Y kuşağının girişimcilik eğitimleri sonrası eğitim öncesine göre girişimcilik eğiliminde önemli derecede artış yaşandığı (Yıldız, 2018:77), üniversitelerde girişimcilik temelli tasarlanan derslerin öğrencilerin girişimcilik eğilimine etki ettiği (Pazarçık ve Aydın, 2015) ve umut ve öz-yeterlilik alt boyutları barındıran psikolojik sermayenin üniversite öğrencilerinin girişimcilik eğilimi üzerinde etkili olduğu (A. Özdemir ve Özgüner, 2016) yine yapılan araştırmalarda ortaya konulmaya çalışılmıştır. Ancak Eser ve Yıldız (2015) araştırmalarında Türkiye’de yapılan “girişimcilik” alanındaki çalışmaların tekrar niteliğinde olduğu, araştırmalarda kullanılan ölçeklerin çeşitli ülkelerde geliştirilip özellikle folklorik açıdan ülkeden ülkeye farklılık gösterilebileceğinin gözden kaçırıldığı ve örneklem sorununa yol açtığını vurgulamışlardır. Literatürde üniversite öğrencilerine yönelik birim/bölüm bazında birçok araştırma (Aydeniz ve Akkuş, 2017; Balkan, 2017; Bodur, 2018; Demir, 2018; Demirci, 2018; Gümül vd., 2017; Karaçar, 2018; Karataş, 2018; Keleşoğlu, 2018; Kılıçlı, 2018; A. Özdemir vd., 2016; Yıldız, 2018) bulunmaktadır. Ancak bu araştırmaların örneklemi evreni temsil etmesine rağmen bölümler arasındaki farklılıkların ortaya konulmasında yetersiz kalmaktadır. Genel bir dağılımın tespit edilebilmesine yönelik bir üniversitenin hemen hemen tüm bölümlerini kapsayan araştırmalar (Aksoy ve Yalçınsoy, 2017; Kazaferoğlu, 2017) ise sınırlı sayıdadır.

Yukarıda yer verilen çeşitli tanım ve araştırma bulguları, girişimcilik eğiliminin ve Y kuşağının belirgin özelliklerinin göz ardı edilmemesi gereken birer kavram olduğunu göstermektedir. Günümüz iş dünyasındaki dinamik kesimi oluşturan Y kuşağının girişimcilik eğiliminin tespiti için yapılan bu araştırmanın gerek araştırmacılara gerekse literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

2. Materyal Metod

2.1. Araştırmanın Tipi

Araştırma, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi’nde öğrenim görmekte olan 1980-1999 doğumlu (Y kuşağı) öğrencilerin girişimcilik eğilimlerinin belirlenmesi amacıyla kesitsel tipte ve tanımlayıcı olarak planlanmıştır.

2.2. Araştırmanın Sınırlılıkları

Araştırma, 2018-2019 bahar yarıyılında Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi’nde, araştırma tarihleri arasında öğrenim görmekte olan ve araştırmaya katılmaya gönüllü öğrencilerle sınırlıdır.

2.3. Evren-Örneklem

Araştırmanın evrenini Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklem tekniği olarak evrendeki alt grupların belirlenip, belirlenen bu grupların evrende var oldukları aynı oranlarla örneklemde temsil edilmelerini sağlayan tabakalı örnekleme tekniğinden yararlanılmıştır (Özen ve Gül, 2007:402). Bu teknikte bin öğrencinin toplam öğrenci sayısına göre katsayısı hesaplanmış ($1000/12.345=0,081$) ve bölümlere göre ulaşılmaması gereken öğrenci sayısı tespit edilmiştir. Buna göre bölümlerdeki öğrenci sayıları, araştırmaya dahil edilen/edilmeyen bölümler ve örneklem hesaplaması Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1. Araştırma Yapılan Birimler, Öğrenci Sayısı ve Örneklem Alınan Öğrenci Sayısı Tablosu

Araştırma Kapsamına Alınan Birimler	Öğrenci Sayısı	Tabakalı Örneklem Sayısı
Edebiyat Fakültesi	1.922	156
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi	2.587	210
Mühendislik Fakültesi	906	73
Kazım Karabekir Meslek Yüksekokulu	1.327	108
İslami İlimler Fakültesi	586	47
Sağlık Bilimleri Fakültesi	433	35
Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu	632	51
Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu	1.112	90
Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu	1.160	94
Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu	1.680	136
Toplam	12.345	1.000
Araştırma Kapsamına Alınmayan Birimler*		
Eğitim Fakültesi	475	
Ermenek Meslek Yüksekokulu	334	
Fen Bilimleri Enstitüsü	390	
Kamil Özdağ Fen Fakültesi	164	
Sağlık Bilimleri Enstitüsü	42	
Sosyal Bilimler Enstitüsü	795	
Uygulamalı Bilimler Yüksekokulu	67	
Toplam	2.267	
Genel Toplam	14.612	

*Y kuşağı eksisindeki aralık dışında öğrenci sayısı yüksek, öğrenci sayısı az ve erişiminde günlük çekilen birimler araştırma kapsamı dışında tutulmuştur.

2.4. Veri Toplama Formu

Araştırmada veri toplama formu olarak demografik bilgileri içeren 5 soru ve girişimcilik eğilimi ölçeği (28 soru) uygulanmıştır.

2.4.1. Girişimcilik Eğilimi Ölçeği

Girişimcilik eğilimini ölçmek için Hong Kong' daki yüksek lisans öğrencilerine uygulanarak Koh (1996) tarafından geliştirilen ve İşcan ve Kaygın (2011)' in "Üniversite Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimlerini Belirlemeye Yönelik Bir Araştırma" başlıklı makalesinde Türkçe geçerlik ve güvenilirliği yapılan araştırmadaki ölçekten yararlanılmıştır. Ölçek; "kendine güven", "yenilik", "başarma ihtiyacı", "kontrol odağı", "risk almak" ve "belirsizliğe karşı tolerans" olmak üzere 28 madde ve 6 boyuttan oluşmakta olup 5' li likert tiptedir.

2.5. Verilerin Toplanması

Veriler, araştırmacılar tarafından geliştirilen anket formu ve girişimcilik eğilimi ölçeği ile Nisan-Mayıs 2019 tarihleri arasında elde edilmiştir. Anket formu araştırmacı tarafından yüz yüze görüşme yöntemi ile veri toplama tarihlerinde üniversite kantini, derslik ve öğrenci yurtlarında öğrencilerin uygun oldukları zamanda veriler toplanmıştır. Anket formunu doldurmak ortalama 7 dk. sürmüştür.

2.6. İstatistiksel Değerlendirme

Elde edilen veriler SPSS23 yazılımında sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, en küçük, en büyük değerler gibi tanımlayıcı istatistikler ve ANOVA, T testi ve Chronbach Alpha analizleri ile değerlendirilmiş, ileri analiz için Bonferroni testi kullanılmıştır.

2.7. Demografik Bulgular

Araştırmaya katılan Y kuşağı eksenindeki öğrencilerin demografik özellikleri Tablo 2’de yer almaktadır. Tablo sonuçlarına göre anketi yanıtlayanların büyük çoğunluğunun kadın ve bekâr olduğu, lisans düzeyinde eğitimlerine devam ettikleri ve İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi’nde öğrenimlerini sürdürdükleri görülmüştür.

Tablo 2. Katılımcıların Demografik Özellikleri Tablosu

Demografik Özellikler	Sayı (%)
Cinsiyet	
Kadın	647 (64,7)
Erkek	353 (35,3)
Eğitim Düzeyi	
Önlisans	435 (43,5)
Lisans	565 (56,5)
Medeni Durum	
Evli	21 (2,1)
Bekâr	979 (97,9)
Bölüm	
Edebiyat Fakültesi	156 (15,6)
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi (İİBF)	210 (21,0)
Mühendislik Fakültesi	73 (7,3)
Kazım Karabekir Meslek Yüksekokulu (KKMYO)	108 (10,8)
İslami İlimler Fakültesi (İİF)	47 (4,7)
Sağlık Bilimleri Fakültesi	35 (3,5)
Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu (BESYO)	51 (5,1)
Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu (SBMYO)	90 (9,0)
Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu (BESYO)	94 (9,4)
Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu (SHMYO)	136 (13,6)

Katılımcıların girişimcilik eğilimi ölçeği toplam ve alt boyutlardan aldıkları en küçük en büyük puanlar, ortalama ve standart sapma değerler Tablo 3’de verilmiştir. Buna göre; girişimcilik eğilimi ölçeği toplamından alınan puan ortalaması $95,15 \pm 14,06$ (29-129 arası), ölçekten alınan chronbach alpha değeri ise .86 olarak tespit edilmiştir. Ölçeğin alt boyutlarının chronbach alpha değerleri .59 ile .76 arasında değişmektedir.

Tablo 3. Katılımcıların Girişimcilik Eğilimi Ölçeği Toplam ve Alt Boyutlarından Aldıkları En Küçük En Büyük Puanlar, Ortalama ve Standart Sapma Değerler Tablosu

Ölçek/Alt Boyutlar	En Küçük-En Büyük Değer	Ortalama \pm SS	Chronbach Alpha
Girişimcilik Eğilimi Toplam	29-129	95,15 \pm 14,06	.86
Kendine Güven	4-20	14,64 \pm 3,13	.76
Yenilik	6-30	21,78 \pm 4,01	.73
Başarma İhtiyacı	6-25	17,99 \pm 3,67	.57
Kontrol Odağı	6-30	23,08 \pm 3,81	.69
Risk Almak	5-25	17,64 \pm 3,52	.63
Belirsizliğe Karşı Tolerans	2-10	4,23 \pm 2,17	.59

Katılımcıların cinsiyet ve öğrenim durumları ile girişimcilik eğilim ölçeği toplam ve alt boyutlarında

aldıkları puan ortalamalarının karşılaştırmaları Tablo 4’ de verilmiştir. Buna göre; girişimcilik eğilimi ölçeğinden alınan toplam puan ortalamalarının cinsiyetten etkilenmediği ($p>0.05$), girişimcilik eğilimi ölçeği alt boyutlarından “risk almak” ve “belirsizliğe karşı tolerans” boyutlarından erkeklerin kadınlara göre daha yüksek puan ortalamasına sahip olduğu ve farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($p<0.05$) belirlenmiştir. Lisans öğrenimi görmekte olanların girişimcilik eğilimi ölçeği toplamı ve “yenilik” alt boyutundan daha yüksek puan ortalamasına sahip olduğu ve farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($p<0.05$), medeni durum değişkeninin ise girişimcilik eğilimi ölçeğinden alınan puan ortalamalarını etkilemediği ($p>0.05$) görülmüştür.

Tablo 4. Katılımcıların Cinsiyet ve Öğrenim Durumu ile Girişimcilik Eğilimi Ölçeği Toplam ve Alt Boyutlarından Aldıkları Puan Ortalamalarının Karşılaştırmaları (N=1000)

Özellikler	Ölçekler	Girişimcilik Eğilimi Toplam Ort±SS	Kendine Güven Ort±SS	Yenilik Ort±SS	Başarma İhtiyacı Ort±SS	Kontrol Odağı Ort±SS	Risk Almak Ort±SS	Belirsizliğe Karşı Tolerans Ort±SS
Cinsiyet								
Kadın (647)		94,60±13,35	14,54±3,01	21,63±3,91	17,78±3,71	23,22±3,69	17,43±3,31	4,06±2,12
Erkek (353)		96,15±15,24	14,82±3,34	22,07±4,17	18,38±3,58	22,83±4,03	18,04±3,84	4,53±2,22
t / p		-1,666 / ,096	-1,368 / ,172	-1,714 / ,387	-2,456 / ,014	1,561 / ,119	-2,617 / ,009	-3,327 / ,001
Öğrenim Durumu								
Önlisans (434)		93,72±14,55	14,36±3,22	21,20±4,31	17,82±3,70	22,83±3,93	17,49±3,47	4,10±2,20
Lisans (566)		96,24±13,59	14,85±3,05	22,23±3,71	18,12±3,65	23,27±3,71	17,76±3,55	4,32±2,14
t / p		-2,822 / ,005	-2,459 / ,014	-4,032 / ,000	-1,276 / ,202	-1,801 / ,072	-1,201 / ,230	-1,580 / ,114

Katılımcıların öğrenim görmekte olduğu bölüm ile girişimcilik eğilimi ölçeği toplam ve alt boyutlarından aldıkları puan ortalamalarının karşılaştırmaları Tablo 5’ de verilmiştir. Buna göre; Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin diğer bölümlerde öğrenim gören öğrencilere göre girişimcilik eğilimi ölçeği ölçeği toplamından, “kendine güven”, “yenilik” ve kontrol odağı” alt boyutlarından daha yüksek puan ortalamasına sahip olduğu, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu ile Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin “kendine güven” alt boyutundan ve Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin ise “yenilik” ve “kontrol odağı” alt boyutlarından daha düşük puan aldığı ve farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($p<0.05$) belirlenmiştir. Ayrıca “başarma ihtiyacı”, “risk almak” ve “belirsizliğe karşı tolerans” alt boyutlarından alınan puan ortalamalarının öğrenim görülmekte olan bölümden etkilenmediği görülmüştür ($p>0.05$).

Tablo 5. Katılımcıların Öğrenim Durumu ile Girişimcilik Eğilimi Ölçeği Toplam ve Alt Boyutlarından Aldıkları Puan Ortalamalarının Karşılaştırmaları (N=1000)

Özellikler	Ölçekler	Girişimcilik Eğilimi Toplam Ort±SS	Kendine Güven Ort±SS	Yenilik Ort±SS	Başarma İhtiyacı Ort±SS	Kontrol Odağı Ort±SS	Risk Almak Ort±SS	Belirsizliğe Karşı Tolerans Ort±SS
Bölüm								
Edebiyat F. (156)		96,27±11,77	15,11±2,80	22,29±3,52	17,97±3,42	23,32±3,27	17,56±3,49	4,45±2,22
İİBF (211)		96,14±13,62	14,80±3,22	22,27±3,80	17,98±3,68	23,27±3,62	17,79±3,56	4,38±2,21
Mühendislik F. (72)		98,07±10,93	14,93±2,55	22,59±3,13	18,78±3,21	23,49±3,10	18,27±3,35	4,30±2,26
KKMYO (108)		95,39±14,92	14,66±3,09	21,11±4,41	18,55±3,51	23,31±4,03	17,74±3,31	3,80±1,99
İslami İ.F. (47)		95,04±14,33	14,74±2,45	21,68±3,68	17,74±4,18	23,29±3,96	17,57±3,38	3,87±1,46
Sağlık B.F. (34)		100,27±11,12*	16,02±2,09*	23,10±3,39*	18,22±2,99	24,78±3,04	18,12±3,05	4,71±2,43
BESYO (51)		93,12±20,85	13,52±4,20*	21,62±4,65	18,50±4,50	22,03±5,63	17,41±4,43	3,84±1,61
SBMYO (90)		94,46±14,35	14,35±3,22	21,35±4,68	17,91±3,51	23,10±3,52	17,73±3,49	4,15±2,42
TBMYO (95)		90,59±15,46	14,63±3,29	20,44±4,45*	16,75±3,93	21,92±4,20*	16,82±3,61	4,04±1,98
SHMYO (136)		93,67±13,46	13,86±3,27*	21,52±3,85	17,90±3,72	22,78±3,85	17,59±3,45	4,35±2,36
F / p		2,536 / ,007	3,063 / ,001	3,119 / ,001	2,023 / ,034	2568 / ,006	,989 / ,447	1.427 / ,172

*Bonferroni ileri analiz sonucu fark yaratan grup

3. Tartışma ve Sonuç

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi 2018-2019 bahar döneminde aktif olarak öğrenci olan Y kuşağındaki bireylerin girişimcilik eğiliminin belirlenmesi amacıyla planlanan araştırmaya 1000 kişi katılmıştır.

Araştırmada girişimcilik eğilimi ölçeğinden alınan toplam puan ortalamalarının cinsiyetten etkilenmediği görülmüştür. Bu durum, üniversite öğrencilerinin girişimcilik eğiliminde cinsiyet değişkeninin anlamlı bir farklılık göstermediği sonucuna ulaşan araştırmalarla (Akçakanat vd., 2014; Karaçar, 2018; Kazaferoğlu, 2017:68; Keleşoğlu, 2018:73) benzerlik göstermektedir. Ancak erkek öğrencilerin kadın öğrencilere nazaran daha yüksek düzeyde girişimcilik eğilimine sahip olduğu sonucuna ulaşan araştırmalar (Aydeniz ve Akkuş, 2017; Harris ve Gibson, 2008; Özbay, 2016:81; Sarıtaş ve Duran, 2017; Yalcınsoy ve Aksoy, 2018) da mevcuttur. Ayrıca girişimcilik eğilimi ölçeği alt boyutlarından “risk almak” ve “belirsizliğe karşı tolerans” boyutlarından erkeklerin kadınlara göre daha yüksek puan ortalamasına sahip olduğu ve farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir. Bu durum “yenilik” (Kılıç vd., 2012), “kendine güven” (Salık ve Kaygın, 2016) ve “risk alma” (Bayraktar ve Karadeniz, 2014) boyutlarında erkek öğrencilerin kadın öğrencilere göre anlamlı derecede daha yüksek puana sahip olduğu araştırma bulguları ile örtüşmektedir. Bölüm, sınıf, üniversite, ailevi nedenler vb. gibi hususlar doğrultusunda değişiklik gösterebilen ancak baskın olarak erkeklerin kadınlara nazaran daha çok girişimcilik eğilimine sahip oldukları görüşü bu araştırmada desteklenmemektedir.

Bir diğer araştırma bulgusu lisans öğrenimi görmekte olanların önlisans öğrenimi görmekte olanlara göre girişimcilik eğilimi ölçeği toplamı ve “yenilik” alt boyutundan daha yüksek puan ortalamasına sahip olduğu ve farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğudur. Özbay (2016:80-81)’ in araştırma bulguları ise önlisans ve lisans düzeyinde eğitim alan ve teknik ve sosyal alanlarda eğitim alan öğrenciler arasında girişimcilik eğilimi yönünde bir farklılık bulunmadığı ancak İİBF öğrencilerinin Mühendislik Fakültesi öğrencilerinden yüksek düzeyde girişimcilik eğilimine sahip olduklarını saptanmıştır. Yine Karakaş (2012:177) araştırmasında İİBF öğrencilerinin Mühendislik Fakültesi öğrencilerinden daha yüksek düzeyde girişimcilik eğilimi gösterdiklerini tespit etmiştir. Chen vd. (2010) ise girişimcilik ölçeği toplam puanından en düşük ortalamaya sahip olan grubun İİBF öğrencileri olduğunu ileri sürmüştür. Kazaferoğlu (2017:69)’ nun araştırma sonucuna göre analiz yapılan fakülteler arasında girişimcilik eğilimlerinin anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı tespit edilmiştir. Diğer araştırma bulguları ise Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin diğer bölümlerde öğrenim gören öğrencilere göre girişimcilik eğilimi ölçeği toplamından, “kendine güven”, “yenilik” ve kontrol odağı” alt boyutlarından daha yüksek puan ortalamasına sahip olduğu, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu ile Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin “kendine güven” alt boyutundan ve Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin ise “yenilik” ve “kontrol odağı” alt boyutlarından daha düşük puan aldığı ve farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir. Ayrıca “başarma ihtiyacı”, “risk almak” ve “belirsizliğe karşı tolerans” alt boyutlarından alınan puan ortalamalarının öğrenim görülmekte olan bölümden etkilenmediği görülmüştür. Kavşur (2015:71)’ un sağlık alanındaki lisans öğrencilerinin girişimcilik eğilimleri yüksek düzeyde tespit ettiği araştırması da bu durumu destekler niteliktedir. Sağlık lisans programlarının “kendine güven” boyutunda yüksek ancak sağlık önlisans programlarının ise bu boyutta düşük düzeyde puana sahip olmaları genellikle lisans öğrencilerinin kamu atamalarının daha çabuk olmasından kaynaklanabilir. İş garantisi hissi kendine güven yönünde de eğilimlerini artırmış olabilir.

Araştırmaya katılan Y kuşağı öğrencilerinin genel olarak girişimcilik eğilimi yüksek düzeyde tespit edilmiş olup bu durum, Y kuşağı öğrencilerinden vakıf üniversitelerinde öğrenim görenlerin devlet üniversitelerinde öğrenim görenlere göre daha yüksek düzeyde girişimcilik eğilimine sahip oldukları (Çoşkun, 2016:87) ve Dicle Üniversitesi öğrencilerinin yüksek düzeyde girişimcilik eğilimine sahip oldukları (Aksoy ve Yalçınsoy, 2017) araştırmalarla da desteklenmektedir.

Sonuç olarak katılımcıların;

- Büyük çoğunluğunun kadın ve bekâr olduğu, lisans düzeyinde eğitimlerine devam ettikleri ve İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi’ nde öğrenimlerini sürdürdükleri,
- Girişimcilik eğilimi ölçeği toplamından $95,15 \pm 14,06$ (29-129 arası) puan aldıkları,
- Girişimcilik eğilimi ölçeğinden alınan toplam puan ortalamalarının cinsiyetten etkilenmediği ($p > 0.05$), girişimcilik eğilimi ölçeği alt boyutlarından “risk almak” ve “belirsizliğe karşı tolerans” boyutlarından erkeklerin kadınlara göre daha yüksek puan ortalamasına sahip olduğu ve farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($p < 0.05$),
- Lisans öğrenimi görmekte olanların girişimcilik eğilimi ölçeği toplamı ve “yenilik” alt boyutundan daha yüksek puan ortalamasına sahip olduğu ve farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($p < 0.05$), medeni durum değişkeninin ise girişimcilik eğilimi ölçeğinden alınan puan

ortalamalarını etkilemediği ($p>0.05$),

- Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin diğer bölümlerde öğrenim gören öğrencilere göre girişimcilik eğilimi ölçeği toplamından, “kendine güven”, “yenilik” ve kontrol odağı” alt boyutlarından daha yüksek puan ortalamasına sahip olduğu, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu ile Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin “kendine güven” alt boyutundan ve Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu öğrencilerinin ise “yenilik” ve “kontrol odağı” alt boyutlarından daha düşük puan aldığı ve farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu ($p<0.05$), ayrıca “başarma ihtiyacı”, “risk almak” ve “belirsizliğe karşı tolerans” alt boyutlarından alınan puan ortalamalarının öğrenim görülmekte olan bölümden etkilenmediği görülmüştür ($p>0.05$).

Tüm bu sonuçlar dikkate alındığında aşağıda belirtilen önerilerde bulunulabilir:

- Cinsiyet özelliği konusunda mevcutta kadınlara uygulanan devlet teşviki uygulamalarındaki pozitif ayrımcılığın daha da artırılması,
- Girişimcilik eğiliminin düşük olduğu önlisans ve lisans bölümlerindeki girişimcilik ve inovasyon içerikli derslerin artırılması,
- Y kuşağının yüksek girişimcilik eğilimi özelliğinin eyleme dönüştürülerek mezunların iş kurmasına yönelik devlet teşviklerinde artırımına gidilmesi,
- Girişimcilik konusunda üniversitelerarası iyi uygulama platformlarının oluşturulması
- Ülke genelinde yapılan araştırmalarda da benzer bulgulara ulaşıldığı için yeni yapılacak çalışmaların farklı ülkelerde araştırılarak, sonuçların karşılaştırılmalı olarak incelenmesi önerilmektedir.

4. Kaynakça

- Akıncı, G. (2018). Generation Y Preferences at Workplace in Relation to Job Satisfaction & Organizational Commitment, Bahcesehir University Social Sciences Institute, Master, İstanbul.
- Aksoy, C., & Yalçınsoy, A. (2017). "Üniversite Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimleri Üzerine Bir Araştırma", *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 9(4), 341-359. doi:10.20491/isarder.2017.335
- Aydeniz, N., & Akkuş, B. (2017). "Üniversite Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimlerinin Belirlenmesine Yönelik Bir Araştırma: Munzur Üniversitesi Örneği", *Dicle Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 7(13), 162-177.
- Balkan, S. (2017). Bartın Üniversitesi Orman Endüstri Mühendisliği Bölümü Mezunlarının Girişimcilik Eğilimi, Bartın Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Bartın.
- Birinci, E. (2018). Y Kuşağındaki Üniversite Öğrencilerinin Yaşlılığa İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi: Anadolu Üniversitesi Örneği, Yalova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Yalova.
- Bodur, G. (2018). "Hemşirelik Öğrencilerinin Bireysel Yenilikçilik (İnovasyon) Düzeyleri ile Girişimcilik Eğilimleri Arasındaki İlişki", *Sağlık Bilimleri ve Meslekleri Dergisi*, 5(2), 139-148.
- Cubico, S., Bortolani, E., Favretto, G., & Sartori, R. (2010). "Describing the Entrepreneurial Profile: The Entrepreneurial Aptitude test (TAI)", *Int. J. Entrepreneurship and Small Business*, 11(4), 424-435.
- Çolak, F. U. (2015). Global Markalarda Marka Genişlemesi ve Yeni Hedef Y Jenerasyonu, Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
- Çoşkun, H. (2016). Devlet ve Vakıf Üniversitelerinde Y Kuşağı Kişilik Özelliklerinin Girişimcilik Yatkinliği ile İlişkisi, Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Isparta.
- Damar, A. (2015). Girişimci Kişilik Özelliklerinin Öğrencilerin Girişimcilik Eğilimlerine Etkisi:

- Sannio Üniversitesi ve Selçuk Üniversitesi'nde Karşılaştırılmalı Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Konya.
- Değirmenci, B. (2018). Y Kuşağının Yaşam Tarzının Kariyer Değerleri Üzerindeki Rolü: Süleyman Demirel Üniversitesi Araştırması, Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Isparta.
- Demir, H. (2018). Üniversite Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimlerinin Belirlenmesi: OMÜ Ziraat Fakültesi Örneği, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Samsun.
- Demirci, İ. (2018). Üniversite Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimi: Iğdır Üniversitesi Örneği, Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Iğdır.
- Doğan, N. (2013). Türkiye'de Girişimcilik Eğilimi: Üniversite Öğrencilerine Yönelik Bir Araştırma, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul.
- Doğan, T. (2018). Y Kuşağının Girişimcilik Eğiliminin Belirlenmesi ve Stratejik Yönetim: Telekomünikasyon Sektöründe Çalışanlar Üzerinde Bir Araştırma, Maltepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul
- Eser, G., & Yıldız, M. L. (2015). "Türkiye' de Girişimcilik Araştırmalarının Odağı Nedir? Yazın Üzerine Bir İnceleme", *Marmara Üniversitesi Öneri Dergisi*, 11(43), 91-117. doi:10.14783/od.v11i43.5000070104
- Eyel, C. Ş. (2018). Bireysel Değerlerin Girişimcilik Eğilimi Üzerindeki Etkisi: İstanbul'daki Devlet ve Vakıf Üniversiteleri Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma, İstanbul Aydın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul.
- Gümül, F., Çalık, A., & Kurt, H. (2017). "Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimlerini İncelemeye Yönelik Bir Araştırma", *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 19(2), 91-107. doi:023479120046475
- Karaçar, E. (2018). "Turizm Lisans Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimleri - Sinop Üniversitesi Örneği", *Journal of Tourism and Gastronomy Studies*, 6(2), 602-621. doi:10.21325/jotags.2018.232
- Karataş, İ. (2018). Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Kişilik Özelliklerinin Girişimcilik Eğilimleri Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi: Bartın Üniversitesi Örneği, Bartın Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Bartın.
- Kartal, Ö. (2018). Kişilik Özelliklerinin Girişimcilik Eğilimi ve Yenilikçilik ile İlişkisi: Bir Alan Araştırması, Kastamonu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kastamonu
- Kazaferoğlu, E. (2017). Kişilik Özellikleri ile Girişimcilik Eğilimi İlişkisi: Süleyman Demirel Üniversitesi Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma, Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Isparta.
- Keleşoğlu, İ. M. (2018). Ulusal Kültürün Girişimcilik Eğilimine Etkisi: Afyon Kocatepe Üniversitesi İİBF Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Afyonkarahisar.
- Kılıçlı, E. (2018). Üniversite'de Öğrenim Gören Öğrencilerin Girişimcilik Eğilimlerini Etkileyen Faktörleri Belirlemeye Yönelik Bir Alan Araştırması: Aksaray Üniversitesi ve Şırnak Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümleri Örneği, Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Elazığ.

- Marangoz, M., Hız, G., & Aydın, A. E. (2016). "Kırsal Alandaki Kadınların Girişimcilik Eğilimi Üzerine Bir Araştırma", *ASSAM Uluslararası Hakemli Dergi*, 3(5), 24-44.
- Özdemir, A., & Özgüner, M. (2016). "Psikolojik Sermayenin Girişimcilik Eğilimine Etkisi: Üniversite Öğrencileri Üzerinde Bir Araştırma", *Journal of Human Sciences*, 13(3), 5107-5121. doi:10.14687/jhs.v13i3.4146
- Özdemir, A., Saygılı, M., & Yıldırım, K. (2016). "Risk Alma Eğilimi ve Başarma İhtiyacının Girişimcilik Potansiyeline Etkisi: Üniversite Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma", *İşletme Bilimi Dergisi*, 4(2), 121-140. doi:10.22139/jobs.287249
- Özdemir, L. (2015a). "Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimlerinin Sosyo-Demografik Özellikler Açısından Değerlendirilmesi", *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 20(1), 41-65.
- Özdemir, L. (2015b). "Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Öğrencilerinin Sosyotropik-Otonom Kişilik Özellikleri ile Girişimcilik Eğilimleri Arasındaki İlişki", *Yönetim Bilimleri Dergisi*, 13(25), 115-139.
- Özen, Y., & Gül, A. (2007). "Sosyal ve Eğitim Bilimleri Araştırmalarında Evren-Örneklem Sorunu", *Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15, 394-422.
- Pazarçık, Y., & Aydın, E. (2015). "Girişimcilik Temelli Ders Tasarımının Öğrencilerin Girişimci Eğilim ve Davranışlarına Etkisi: Üniversite Öğrencilerine Yönelik Deneysel Bir Çalışma", *Girişimcilik ve Kalkınma Dergisi*, 10(2), 126-146.
- Salik, N. (2015). Üniversite Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimlerinin Demografik Değişkenler Açısından İncelenmesi: Kafkas Üniversitesi Örneği, Kafkas Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kars.
- Sharma, Y. (2013). "Women Entrepreneur in India", *Journal of Business and Management*, 15(3), 09-14.
- Siddiqui, A. B. (2012). "Problems Encountered by Women Entrepreneurs in India", *International Journal of Applied Research & Studies*, 1(II), 1-11.
- Sonfield, M., Lussier, R., & Barbato, R. (2001). "The Entrepreneurial Aptitude of Prison Inmates and the Potential Benefit of Self-Employment Training Programs", *Academy of Entrepreneurship Journal*.
- Sonfield, M. C., & Barbato, R. J. (1994). "Testing prison inmates for entrepreneurial aptitude", *Journal of Small Business Strategy*, 5(2), 45-52.
- Şahin, G. S. (2015). The Relationship Between Mobbing and Paternalistic Leadership: Perception of Generation Y' s, Middle East Technical University The Graduate School of Social Sciences, Master, Ankara.
- Thompson, J. L. (1999). "The World of the Entrepreneur – A New Perspective", *Journal of Workplace Learning*, 11(6), 209-224. doi:doi.org/10.1108/13665629910284990
- Yazıcı, B. (2019). Yeni Lüks Kavramı Bağlamında Y Kuşağı ile Evrilen Tüketim ve Y Kuşağının Lüks Kavramına Bakışı, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul.
- Yıldız, H. (2018). Uygulamalı Girişimcilik Eğitiminin Girişimcilik Eğilimi Üzerindeki Etkisi: Mühendis Adayları Üzerinde Bir Uygulama, Yıldız Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.

Yüceol, N. (2018). Girişimcilik Eğitimi Alan Kişilerin Girişimci Kişilik Özellikleri ve Girişimcilik Eğilimi Arasındaki İlişki Üzerine Bir Araştırma, İstanbul Gelişim Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.

Zakarevičius, P., & Župerka, A. (2010). "Expression of Emotional Intelligence in Development of Students' Entrepreneurship", *Ekonomika ir Vadyba*, 15, 865-873.

Zeybek Sayın, H. (2016). Y Kuşağı Üniversite Öğrencilerinin Beş Faktör Kişilik Özellikleri ve Liderlik Algıları Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi, Çağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Mersin.